

Priorytety w życiu cz.1 i 2

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Priorytety w życiu cz. 1 i 2.

a) Wprowadzenie w temat.

- Temat jest ważny i długi, dlatego zaleca się podzielenie go na dwie części. Miejsce zakończenia pierwszej części nie jest narzucone, indywidualne preferencje o tym decydują. Rozpoczynając drugą część dobrze wpierw wspólnie przypomnieć sobie, co zostało przerobione. W uzasadnionych przypadkach można przerobić cały temat od razu.
- Dzisiaj rozpoczniemy omawiać bardzo ważną kwestię priorytetów jakimi powinniśmy się kierować, kiedy dokonujemy wyborów w normalnych warunkach życiowych, w szczególności pomiędzy sprawami, z których każde są ważne. W normalnych warunkach, czyli nie dotyczy to sytuacji ekstremalnych np. jeżeli zachoruje rodzic to w danej sytuacji ważniejsze może być zaopiekowanie się nim, niż poświęcenie czasu współmałżonkowi, dzieciom, może będzie nawet trzeba zmniejszyć zaangażowanie w służbę, może mniej będzie czasu na czytanie Biblii itd. A gdy mamy normalną sytuację życiową, a rodzice będą od nas oczekiwali, że np. będziemy się widywali dwa razy w tygodniu i z tego powodu nie będzie można zaangażować się w służbę to wtedy powinniśmy wiedzieć, co jest priorytetem w naszym życiu. Nie ma to

związku z szacunkiem do rodziców, ale z hierarchią ważności życia w Królestwie Bożym. Może być komuś miło spotykać się z przyjaciółmi, ale jak odbywa się to kosztem relacji z Bogiem albo z zaniedbywaniem własnej rodziny to nie będzie to właściwe.

- Priorytetowanie w naszym życiu nie jest związane z ilością poświęconego czasu, inaczej praca byłaby zazwyczaj na pierwszym miejscu. Jeżeli priorytetem jest budowanie relacji z Bogiem to nie oznacza, że rzucimy pracę i poświęcimy 8 h dziennie na czytanie Biblii i modlenie się. Nawet, jeżeli tak wolelibyśmy, bo byłoby to nieodpowiedzialne. Hierarchia priorytetów nie zależy więc od ilości poświęconego czasu.

- Co jest generalnym punktem wyjścia w całym naszym życiu od momentu, gdy staliśmy się odrodzonymi duchowo ludźmi?

→ Od czasu, gdy uznaliśmy Jezusa swoim Panem to Bóg i Jego wola dla nas jest punktem wyjścia do wszystkiego, co się dzieje w naszym życiu. Całe nasze życie musi być podporządkowane budowaniu Królestwa Bożego.

- W dalszej części spotkania zostanie wymienione 7 obszarów, na które zazwyczaj poświęcamy swój czas (nie są to wszystkie możliwe obszary). Rozpatrując ten temat nie chodzi o wyeliminowanie, któregoś z nich, ale o prawidłowe łączenie ich tak, aby było to zgodne z Bożym zamysłem.

b) Ułóżcie w kolejności co według Was jest priorytetowe w życiu ucznia Jezusa (służba, mąż/żona, praca, Bóg, dzieci, pozostała rodzina/przyjaciele, rodzice – tutaj wymieniona kolejność jest przypadkowa).

- Przygotuj dla uczestników kartki i długopisy. Upewnij się, że każdy rozumie pod jakim kątem będziemy rozmawiali o priorytetach (wprowadzenie w temat). Niech każdy zapisze priorytety w kolejności, którą uznaje za prawidłową. Celem jest uświadomienie sobie aktualnego zrozumienia tego tematu przez uczniów Jezusa.

- Dlaczego ułożyłeś taką kolejność? Uzasadnij – wspólna rozmowa.

→ Niech każdy się wypowie. Po tym powiedz, jaka jest prawidłowa kolejność z perspektywy Królestwa Bożego i przejdź dalej, aby omówić każdy z punktów.

c) Hierarchia priorytetów.

1. Bóg.

2. Mąż/żona.
3. Dzieci.
4. Praca.
5. Służba.
6. Rodzice.
7. Dalsza rodzina/przyjaciele.

d) Omówienie każdego z punktów w hierarchii. Poniższe prawdy ilustruje zbyt wiele fragmentów w Biblii, dlatego na końcu spotkania zostały ujęte wersety do osobistej analizy, zamiast przy poszczególnych punktach. Ze względu na swą ilość, wielość aspektów i tak to będą tylko wybrane fragmenty, które mogą być pretekstem do własnych poszukiwań.

1. Bóg.

Dlaczego Bóg powinien być najwyższym priorytetem w życiu ucznia Jezusa?

→ Czyniąc Jezusa Chrystusa swoim Panem, oddaliśmy pierwszeństwo we wszystkim Bogu. Celem naszego życia stało się oddanie Bogu chwały we wszystkim i kochanie Go z całego serca.

Ile potrzeba czasu, aby zbudować i podtrzymywać głęboką relację z Bogiem?

→ To jest indywidualna odpowiedź. Choć Bóg powinien mieć najwyższy priorytet to można sprawę przerysować w dwie strony. Można wykonywać religijne czynności tzw. paciorek rano i wieczorem, ale można też poświęcić tak dużo czasu, bo jest to przyjemne, że zaniedba się inne odpowiedzialności (własna rodzina, praca, służba).

→ Bóg jest punktem wyjścia do każdego innego obszaru. Jeżeli ktokolwiek lub cokolwiek może odciągnąć nas od Boga, lub odwieść od Jego planu dla naszego życia, lub staniemy przed wyborem między Bożymi, a światowymi standardami to zawsze nadrzędnym priorytetem będzie to, co Boże.

2. Mąż/żona.

Co to znaczy, że Bóg jest ważniejszy od współmałżonka?

→ Oznacza to, że nie zrobimy czegoś wbrew Bogu, nawet jakby mąż czy żona tego oczekiwali. Dla przykładu: jeżeli niewierzący mąż krytykuje, Cię, że czytasz Biblię to z tego powodu nie przestaniesz jej czytać. Oczywiście czasem potrzeba zachowania mądrości i czytanie jej nie w ostentacyjny, konfrontacyjny sposób. Skrajnością może być też zaniedbywanie swoich obowiązków, zaniedbywanie współmałżonka z

powodu spędzania wielu godzin na czytaniu Biblii. Wtedy będzie to niewłaściwe realizowanie tych priorytetów. Choć spędzenie wielu godzin na studiowaniu Pismo może wydawać się dobre i bardzo przyjemne. Do wszystkiego potrzeba wyważenia.

3. Dzieci.

Dlaczego dzieci są w priorytetach po małżeństwie?

→ Bo małżeństwo jest na całe życie, a dzieci nam dane są na pewien czas. Naszą odpowiedzialnością jest przygotowanie dzieci dla Boga i do dorosłości. Jest to ograniczony czas, który trzeba wykorzystać. Nie odpowiadamy za ich wybory, ale za przygotowanie, danie wzorca itd. Dla przykładu: jeżeli angażujesz się w dodatkową służbę, bo są wielkie potrzeby, jednocześnie zaniedbując odpowiedzialności związane z dziećmi, to jest to wbrew prawidłowym priorytetom. Jeżeli nie poświęcisz czasu na prowadzenie dzieci do Boga, danie im wzorców Bożego funkcjonowania, to jak wyjdą z domu może być za późno. Możesz rozkwitać w służbie, a zaniedbać duchowo swoje dzieci. Możesz podnieść statut finansowy rodziny poświęcając więcej czasu na pracę, a zaniedbać inne odpowiedzialności. Jeżeli sami nie damy przykładu, to o wiele trudniej będzie dzieciom właściwie funkcjonować w przyszłości. Z drugiej strony można spowodować, że dzieci będą „pępkiem rodziny”, czyli wszystko będzie się wokół nich „kręciło”, a życie, służba, małżeństwo będzie podporządkowywane pod nie.

4. Praca.

Co jest celem pracy dla ucznia Chrystusa, a co tym celem nie powinno się stać?

→ Celem jest materialne zaspokojenie bytu sobie i swojej rodzinie. Wszystko powyżej tego może być właściwe, ale może stać się też pretekstem do zaniedbania innych priorytetów. Nie chodzi o to, że jak zarobisz na jedzenie i opłacenie czynszu to niewłaściwym będzie, że chcesz zarobić np. na wakacyjny odpoczynek dla rodziny. Praca może jednak stać się bożkiem materializmu lub ucieczką od odpowiedzialności za angażowanie się w budowanie Królestwa Bożego.

5. Służba.

Służba jest niezbędnym elementem w życiu ucznia Chrystusa, dlatego zatem nie zajmuje przynajmniej drugiego miejsca w hierarchii ważności – jak myślicie?

→ Służba umieszczona jest na tej pozycji, nie dlatego, że jest nieistotna, bo jest dokładnie odwrotnie, ale dlatego, że jedna odpowiedzialność nie może odbywać się kosztem innej odpowiedzialności. Co z tego, że służba będzie się intensywnie rozwijać, jeżeli małżeństwo, dzieci będą zaniedbane. Nie chodzi też o wybieranie między jednym, a drugim, ale o współgranie ze sobą tych obszarów. Chodzi o zachowanie odpowiednich proporcji, bo można wziąć kolejne odpowiedzialności w służbie zaniedbując rodzinę, ale też być tak zaangażowany we własną rodzinę, że nie wystarcza czasu na służbę. W modelowym założeniu stylem życia małżeństwa powinno być poświęcenie dla Boga, wyrażające się w służbie, bez zaniedbywania małżeńskich relacji, bez zaniedbywania wychowania dzieci. Dla przykładu: razem z żoną służymy Bogu za obopólną zgodą i aprobatą, poświęcamy czas na wspólną relację, poświęcaliśmy czas na wychowanie dzieci (są już dorosłe). Ale byłby takie momenty, gdzie następowało przesilenie, zmęczenie, a nawet zniechęcenie. Wtedy zostawialiśmy nasze odpowiedzialności związane ze służbą i spędzaliśmy czas ze sobą. Dlaczego? Bo to w tym momencie było ważniejszym priorytetem. Oczywiście nie chodzi o porzucenie służby, czy zaniedbanie jej, ale czasowe ograniczenie. W naszym przypadku jeden lub dwa dni wolnego były przeważnie wystarczające, czasem chodziło o kilka godzin „wyjęte” nadprogramowo z dnia pracy na rodzinę, zamiast na służbę. Zrozumienie priorytetów pozwoliło uniknąć problemów, a nawet katastrofy przy wyborach między sprawami ważnymi i ważnymi.

6. Rodzice.

Jak według Was powinno się okazywać miłość i szacunek rodzicom?

W jakich sytuacjach powinniśmy traktować rodziców priorytetowo, a w jakich nie – jak sądzicie, dajcie przykłady?

→ Biblia uczy nas szacunku do rodziców. Powinniśmy być gotowi zaopiekować się nimi na starość. Jeżeli posiadamy własną rodzinę to nasze odpowiedzialności wobec rodziców powinniśmy rozpatrywać właśnie z tej perspektywy. Praktyka życia pokazuje, że nie raz relacje z rodzicami mogą odbywać się kosztem relacji małżeńskich. Choć indywidualny kontekst o tym decyduje, to gdy ktoś przedkłada zdanie rodziców nad zdanie współmałżonka może zmierzać do problemów, związanych z brakiem jedności w małżeństwie. Nie chodzi oczywiście, że rodzice się mylą. Wręcz przeciwnie, mając większe doświadczenie, nie raz mogą mieć rację, ale nie zawsze racje budują relacje i jedność małżeńską. Stąd pamiętając o hierarchii priorytetów, czasem należy zrezygnować z przysłowiowego kolejnego obiadku u rodziców, jeżeli to nie będzie budowało Twojej rodziny czy wręcz wpływało na nią destruktywnie.

→ Zazwyczaj rzeczy są bardziej skomplikowane, a rodzice są lub nie są nawróceni. Także współmałżonek może być w różnym duchowym stanie, jednak w każdym przypadku Bóg jest zawsze na pierwszym miejscu. Gdyby rodzice stawiali Was przed wyborem postępowania według standardów Bożych, a pójściem na tzw. „skrót” to wybór jest tylko jeden.

7. Pozostała rodzina/przyjaciele – pozostała rodzina, w tym rodzeństwo została ujęta na tym samym poziomie hierarchii wraz z przyjaciółmi. W praktyce głębokość tych relacji może być różna, czasem przyjacielska, a czasem znacznie chłodniejsza. Dlatego zastosowanie w konkretnych przypadkach może się różnić, ale celem tutaj jest pokazanie miejsca w hierarchii ważności, gdy trzeba dokonać wyborów w stosunku do pozostałych poziomów.

Jak ważne dla Was są relacje rodzinne oraz relacje przyjacielskie?

Jak myślicie, w jakich sytuacjach spędzanie czasu z rodziną, czy przyjaciółmi może destruktywnie wpływać na własną rodzinę, służbę oraz relację z Bogiem? Mile widziane przykłady, szczególnie ze swojego życia.

→ Pozostawanie w kontakcie z rodziną, szczególnie z rodzeństwem jest pozytywne. Wielokrotnie rodziny spędzają ze sobą czas okazjonalnie (święta, uroczystości) i nieformalnie. Spędzanie czasu z przyjaciółmi także jest ważne. Zazwyczaj są to szczególne relacje, które same w sobie nie antagonizują innych relacji np. małżeńskich. Jednak wszystko można przerysować, powodując zachwianie priorytetów. Można spędzać zbyt dużo czasu z przyjaciółmi zaniedbując małżeństwo, dzieci. Można spędzać zbyt dużo czasu z rodziną czy przyjaciółmi, nawet wspólnie z żoną czy mężem, a zaniedbać osobiste małżeńskie relacje, czy relacje z dziećmi. Można spędzać zbyt dużo czasu z wierzącymi przyjaciółmi, nawet rozmawiając o Bożych sprawach, a zaniedbać zaangażowanie w służbę dla Pana. Choć wygląda to duchowo i jest miłe, to jednak może okazać się wyrazem bycia „niedzielnym” wierzącym.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Jakie mogą być skutki błędnej hierarchii priorytetów w życiu osób wierzących?

- Frustracja, rozczarowanie – np. gdy służąc jesteśmy pod presją współmałżonka. Niedocenienie potrzeb rodziny prowadzi do problemów. Tak jak zbyt- nia koncentracja na rodzinie może prowadzić do braku służenia.

Rozczarowanie wynikające z niedocenienia przez innych (poza rodziną) Two- jego poświęcenia. Poświęcenie jest bardzo ważne, ale przy źle rozumianych priorytetach prowadzi do problemów.

- Kompromisy – np. pod wpływem presji rodziców, współmałżonka można porzucić służbę albo w ogóle się nie angażować. Znam takie sytuacje osób, które wcześniej były zaangażowane w służbę, ale pod wpływem okoliczności, presji poświęcili czas na inne sprawy.
 - Nieporozumienia w małżeństwie – np. różne zrozumienie priorytetów. Czasem małżonkowie są szczerze przekonani o swojej racji i mają pretensje do drugiej strony, dlatego ustalenie biblijnej hierarchii ważności jest ważne dla jedności.
 - Przekazywanie złego wzorca innym, w tym swoim dzieciom – nie chodzi o to, że ktoś nie kocha Boga, nie ma pasji dla Jezusa, ale nawet gorliwy uczeń Jezusa, jak będzie łamał biblijne zasady to „zaszczepi” błędny model tym, na których ma wpływ. Jeżeli dzieci widzą wielkie zaangażowanie ojca w służbę, w liczne problemy innych (bardzo częste przebywanie poza domem, interwencje duszpasterskie itp.), a ignorowane są ich potrzeby „posiadania taty”, potrzeby wsparcia, to może to wykrzywiać obraz Boga i prowadzić wręcz do niechęci do Boga. Dlatego tak ważne jest rozumienie hierarchii priorytetów i zachowywanie równowagi. Nie zmienia to faktu konieczności poświęcenia, czasem nawet dużej ilości czasu na służbę dla Pana.
 - Inne...
- b)** Co się zmieniło w Waszym patrzeniu na hierarchię priorytetów, przy dokonywaniu wyborów?
- c)** Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?
- d)** Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- e)** Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).
- Ks. Wyjścia 20; 3 – „ Nie będziesz miał innych bogów obok mnie” .
- f)** Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety):
Mat 22; 37, Mar 10; 6-9 , Kol 3; 20, 1 Kor 10; 31, 2 Kor; 23-33, Ks. Wyjścia 20; 12, Łk 21; 16-19.
- a)** Modlitwa na zakończenie.

